

רע"פ 160/19 - גל רבה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 160/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: גל רבה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז לוד בעפ"ת 19779-08-18 מיום 19.12.2018 שניתן על ידי השופט העמית א' יעקב

בשם המבקש: עו"ד דוד גולן

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז לוד (השופט א' יעקב) בעפ"ת 19779-08-18 מיום 19.12.2018 בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (השופטת ל' שלינגר-שמאי) בהמ"ש 2131-03-18 מיום 27.4.2018 אשר במסגרתה נדחתהבקשת המבקש להארכת המועד להגשת בקשה להישפט בגין עבירת קנס.

2. ביום 27.4.2017 נרשמה נגד המבקש הודעת תשלום קנס בסך 1,000 ש"ח בגין שימוש בטלפון סלולרי שלא באמצעות דיבורית בעת שהרכב בו נהג היה בתנועה - עבירה לפי סעיף 28(ב) לתקנות התעבורה,

עמוד 1

התשכ"א-1961.

על פי העובדות המתוארות בהחלטת בית משפט השלום, ביום 1.6.2017 הגיש המבקש בקשה להישפט, אך בקשתו לא טופלה "ככל הנראה" עקב טעות בספרה אחת במספר תעודת הזהות שלו. ביום 6.3.2018, לאחר שנודע למבקש על כך שבקשתו לא טופלה, הגיש בקשה להארכת המועד להישפט, לפי סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח חדש), התשמ"ב-1982 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי).

במועד כלשהו בין הגשת הבקשה להישפט לבין הגשת הבקשה להארכת מועד, שילם המבקש את הקנס.

כמו כן, במסגרת הבקשה להארכת מועד כפר המבקש במיוחס לו בטענה כי אדם אחר נהג ברכבו וכי הקנס שולם בטעות.

3. בית משפט השלום דחה את הבקשה על הסף תוך שקבע כי זו מעלה טענות עובדתיות שאינן נתמכות בתצהיר. הבקשה נדחתה אף לגופהונקבע כי בהודעת תשלום הקנס צוין כי הנהג זוהה באמצעות תעודת זהות ועל כן אין לקבל את טענת המבקש לפיה אדם אחר נהג ברכבו. עוד צוין בית המשפט כי הרשעתו של המבקש "השתכללה" לאחר ששילם את הדוח בהתאם להוראות סעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, ומשעבר מועד הערעור יש לראות את הרשעתו כחלוטה.

4. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה, תוך שנקבע כי אי צירוף תצהיר לבקשה להארכת מועד להישפט וכן ציון מספר תעודת הזהות השגוי שהופיע בבקשה מהווים שני מחדלים של המבקש עצמו המצדיקים את החלטת בית משפט השלום, ומשכך אין להתערב בה.

5. המבקש הגיש בקשת רשות ערעור לבית משפט זה, במסגרתה חוזר על טענותיו ומדגיש כי השגיאה במספר תעודת הזהות נעשתה בעקבות רישום שגוי בדוח המקורי שנכתב בידי השוטר, וכי שילם את הדוח "מתוך טעות", ואין לראות בכך הודאה בביצוע העבירה.

לבסוף נטען כי יש להנחות את הרשות להתאים עצמה "לעידן הטכנולוגי" ולוודא כי כשפלוני מגישבקשה להישפט, המערכת הממוחשבת לא תאפשר לו לשלם את הדוח או לכל הפחות, כלשוננו, "תציג אזהרה כלשהי המלמדת כי הדו"ח שברצון הנהג לשלם מצוי בהליכים לאחר שהוגשה בקשה להישפט".

לשיטת המבקש, אי-קבלת בקשת הדחייה המקורית נבעה מכשלים טכניים אלו של הרשות, אשר אפשרו את תשלום הדוח למרות קיומה של בקשה תלויה ועומדת לדחיית המועד להישפט, ומשכך לא היה לו את יומו בבית המשפט.

6. דין הבקשה להידחות.

7. הלכה היא, כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או סוגיה ציבורית רחבת היקף החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כאשר מתעורר חשש מפני עיוות דין מהותי או אי צדק שנגרם למבקש.

8. הבקשה שלפניי לא עומדת באמות המידה האמורות, אלא ממוקדת בנסיבותיו האישיות של המבקש, כך לגבי שאלת הימצאותו של המבקש ברכב שעה שניתן הדוח וכן לגבי השאלה העובדתית באשר לסיבת דחיית הבקשה להישפט. סוגיות אלו נדונו בערכאות דלמטה - ונדחו, ומשכך אין כל מקום להידרש אליהן.

9. אשר על כן, בקשת רשות הערעור נדחית.

ניתנה היום, ח' בשבט התשע"ט (14.1.2019).

ש ו פ ט